

168**ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW**

z dnia 5 lutego 2002 r.

w sprawie świadczeń na rzecz obrony.

Na podstawie art. 204 ust. 5, art. 207, art. 208 ust. 4, art. 215 i art. 219 ust. 2 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1992 r. Nr 4, poz. 16, Nr 40, poz. 174 i Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 43, poz. 165, z 1996 r. Nr 7, poz. 44, Nr 10, poz. 56 i Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 6, poz. 31, Nr 28, poz. 153, Nr 80, poz. 495, Nr 88, poz. 554, Nr 121, poz. 770 i Nr 141, poz. 944, z 1998 r. Nr 146, poz. 961 i Nr 162, poz. 1114 i 1126, z 1999 r. Nr 50, poz. 500, z 2000 r. Nr 12, poz. 136 i Nr 109, poz. 1156 oraz z 2001 r. Nr 48, poz. 506, Nr 81, poz. 877, Nr 85, poz. 925, Nr 110, poz. 1189, Nr 111, poz. 1194, Nr 123, poz. 1353 i Nr 154, poz. 1800 i 1801) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1**Przepisy ogólne**

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowe zasady i tryb planowania oraz nakładania obowiązku świadczeń osobistych i rzeczowych, a także ich wykonywania,
- 2) zadania i właściwość organów w sprawach, o których mowa w pkt 1,
- 3) kategorie osób zwolnionych od obowiązku świadczeń osobistych, jak również nieruchomości i rzeczy ruchome, które nie mogą być przedmiotami świadczeń rzeczowych,
- 4) tryb żądania i składania informacji o przedmiotach świadczeń rzeczowych,
- 5) tryb wyptacania ryczałtu i należności pieniężnych za wykonanie świadczeń osobistych oraz wysokość i tryb wyptacania ryczałtu za używanie przedmiotów świadczeń rzeczowych,
- 6) tryb dochodzenia roszczeń z tytułu oddania przedmiotów świadczeń rzeczowych do używania,
- 7) obowiązki i uprawnienia użytkowników przedmiotów świadczeń rzeczowych oraz uprawnienia osób wykonujących świadczenia osobiste,
- 8) zasady przyznawania bezpłatnego wyżywienia osobom wykonującym świadczenia osobiste.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o ustawie, należy przez to rozumieć ustawę z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 3. Przedmioty świadczeń rzeczowych mogą być wykorzystywane:

- 1) na uzupełnienie potrzeb wynikających z wojennych struktur organizacyjnych jednostek Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, zwanych dalej „Siłami Zbrojnymi”, oraz państwowych jednostek organi-

zacyjnych wykonujących zadania na potrzeby obrony państwa, zwane dalej „etatowymi świadczeniami rzeczowymi”,

- 2) do używania przez jednostki Sił Zbrojnych oraz jednostki organizacyjne, o których mowa w art. 208 ust. 2 i art. 217 ust. 1 ustawy, jako niepodlegające włączeniu w skład ich struktur organizacyjnych, zwane dalej „doraźnymi świadczeniami rzeczowymi”.

§ 4. W rozumieniu przepisów niniejszego rozporządzenia państwowymi jednostkami organizacyjnymi wykonującymi zadania na potrzeby obrony państwa są:

- 1) jednostki przewidziane do militaryzacji,
- 2) Policja,
- 3) Urząd Ochrony Państwa,
- 4) Biuro Ochrony Rządu,
- 5) Straż Graniczna,
- 6) Państwowa Straż Pożarna,
- 7) Służba Więzienna,
- 8) jednostki organizacyjne podporządkowane lub nadzorowane przez Ministra Obrony Narodowej, niewchodzące w skład Sił Zbrojnych, oraz przedsiębiorstwa państwowe, dla których jest on organem założycielskim,
- 9) przedsiębiorcy i inne jednostki organizacyjne, o których mowa w art. 221 ust. 1 ustawy.

§ 5. Prace wykonywane w ramach obowiązku świadczeń osobistych powinny odpowiadać stanowi zdrowia oraz, w miarę możliwości, kwalifikacjom zawodowym osoby, na którą nałożono ten obowiązek.

Rozdział 2**Świadczenia w czasie pokoju****Planowanie świadczeń**

§ 6. Wojewoda koordynuje realizowanie zadań przez organy wykonawcze samorządu terytorialnego w zakresie planowania i nakładania obowiązku świadczeń na rzecz obrony.

§ 7. 1. Terenowe organy administracji rządowej oraz samorządu terytorialnego, stosownie do art. 212 ust. 2 ustawy, są obowiązane do nieodpłatnego informowania wojskowych komendantów uzupełnień, na ich żądanie, o nieruchomościach i rzeczach ruchomych, które mogą być przedmiotem świadczeń rzeczowych.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do wymiany informacji między terenowymi organami obrony cywilnej o nieruchomościach i rzeczach ruchomych, które mogą być przedmiotem świadczeń rzeczowych.

3. Informacja, o której mowa w ust. 1, powinna zawierać w szczególności:

- 1) nazwę (dane) posiadacza i adres jego siedziby,
- 2) liczbę lub ilość, rodzaj, przeznaczenie nieruchomości albo rzeczy ruchomych,
- 3) dane charakteryzujące właściwości rzeczy ruchomych lub nieruchomości.

4. Przekazywanie informacji, o której mowa w ust. 1, następuje w sposób ustalony między zainteresowanymi organami.

§ 8. Wojskowy komendant uzupełnień w związku z ćwiczeniami wojskowymi, a właściwy organ obrony cywilnej w związku z ćwiczeniami w obronie cywilnej oraz ćwiczeniami praktycznymi w zakresie powszechnej samoobrony, występuje do wójta lub burmistrza (prezydenta miasta) z wnioskiem o nałożenie obowiązku świadczeń osobistych oraz o przeznaczenie nieruchomości lub rzeczy ruchomych na cele doraźnych świadczeń rzeczowych.

§ 9. Wojewoda lub starosta, odpowiednio do zadań wykonywanych w ramach poboru, może występować do wójta lub burmistrza (prezydenta miasta) z wnioskiem o przeznaczenie nieruchomości na cele świadczeń rzeczowych w związku z używaniem ich w czasie poboru.

§ 10. 1. Wnioski, o których mowa w § 8 i 9, powinny zawierać w szczególności:

- 1) w zakresie świadczeń osobistych:
 - a) określenie jednostki organizacyjnej, na rzecz której świadczenie ma być wykonywane,
 - b) liczbę osób ze wskazaniem ich kwalifikacji ogólnych i dane o potrzebie posiadania przez te osoby określonych prostych narzędzi,
 - c) termin i miejsce stawienia się do wykonania świadczeń,
 - d) rodzaj i zakres prac przewidywanych do wykonania,
 - e) czas trwania świadczenia,
- 2) w zakresie świadczeń rzeczowych:
 - a) określenie jednostki organizacyjnej, na rzecz której świadczenie ma być wykonywane,
 - b) liczbę, rodzaj nieruchomości oraz rzeczy ruchomych,
 - c) termin i miejsce, w którym posiadacz jest obowiązany oddać do używania przedmiot świadczenia,
 - d) przeznaczenie i okres, przez jaki przedmioty świadczenia będą używane.

2. Wnioski powinny również zawierać wstępne wyliczenie środków finansowych na realizację planowanych świadczeń osobistych i rzeczowych.

3. Wnioski mogą ponadto zawierać propozycje dotyczące nałożenia obowiązku świadczeń osobistych na obywateli w określonych miejscowościach oraz świadczeń rzeczowych na określonych posiadaczy.

4. Łącznie z wnioskami o przeznaczenie rzeczy ruchomych na cele świadczeń rzeczowych mogą być składane wnioski o nałożenie obowiązku świadczeń osobistych polegających na dostarczeniu i obsłudze przedmiotów świadczeń rzeczowych.

§ 11. 1. Na podstawie wniosków, o których mowa w § 8 i 9, wójt lub burmistrz (prezydent miasta) opracowuje, do dnia 31 grudnia każdego roku, roczny plan świadczeń osobistych i doraźnych świadczeń rzeczowych, które mają być wykonywane w następnym roku kalendarzowym. W tym planie wójt lub burmistrz (prezydent miasta) ujmuje również własne potrzeby świadczeń.

2. Plan świadczeń powinien zawierać dane, o których mowa w § 10.

§ 12. 1. Wójt lub burmistrz (prezydent miasta) opracowuje osobny plan świadczeń osobistych oraz etatowych i doraźnych świadczeń rzeczowych przewidzianych do wykonania w razie ogłoszenia mobilizacji lub wybuchu wojny.

2. Podstawę opracowania planu stanowią wnioski:

- 1) wojskowych komendantów uzupełnień — w odniesieniu do świadczeń wykonywanych na rzecz jednostek organizacyjnych Sił Zbrojnych lub jednostek organizacyjnych wchodzących w tym czasie, na podstawie odrębnych przepisów, w skład Sił Zbrojnych, a także jednostek organizacyjnych, o których mowa w § 4 pkt 8,
- 2) szefów obrony cywilnej — w odniesieniu do świadczeń wykonywanych na rzecz obrony cywilnej,
- 3) właściwych kierowników państwowych jednostek organizacyjnych wykonujących zadania na potrzeby obrony państwa — w odniesieniu do świadczeń na rzecz tych jednostek,
- 4) starostów — w odniesieniu do świadczeń wykonywanych w związku z zorganizowaniem doręczania i doręczaniem kart powołania do pełnienia czynnej służby wojskowej oraz wezwań do wykonania świadczeń osobistych lub rzeczowych, stosownie do art. 60 ust. 4 ustawy.

3. Przepisy § 10 stosuje się odpowiednio.

4. W planie wójt lub burmistrz (prezydent miasta) ujmuje własne potrzeby świadczeń osobistych i rzeczowych związane z wykonaniem zadań, o których mowa w ust. 2 pkt 4.

5. Plan, o którym mowa w ust. 1, podlega stałej aktualizacji.

6. W razie braku możliwości realizacji wniosków, o których mowa w ust. 2, wójt lub burmistrz (prezydent miasta) powiadamia o tym zainteresowanego wnioskodawcę.

§ 13. Wójt lub burmistrz (prezydent miasta), w ramach planów, o których mowa w § 11 ust. 1 i § 12 ust. 1, sporządza zestawienia zawierające liczby i rodzaje świadczeń osobistych i rzeczowych oraz przesyła je właściwemu wojewodzie.

§ 14. 1. Wojewoda, na podstawie zestawień, o których mowa w § 13, prowadzi zbiorczy wykaz świadczeń osobistych i rzeczowych przewidzianych do realizacji na terenie województwa.

2. Wykaz, o którym mowa w ust. 1, stanowi podstawę do planowania wydatków finansowych związanych z nakładaniem obowiązku świadczeń na rzecz obrony.

§ 15. 1. Jeżeli siły i środki, którymi dysponuje właściwy wojewoda albo organ samorządu terytorialnego, są niewystarczające, organy te mogą wprowadzić obowiązek świadczeń osobistych i rzeczowych w celu zwalczania klęsk żywiołowych, nadzwyczajnych zagrożeń środowiska i likwidacji ich skutków poza planem, o którym mowa w § 11 ust. 1.

2. O nałożeniu obowiązku, o którym mowa w ust. 1, wójt lub burmistrz (prezydent miasta) zawiadamia bezwzględnie starostę i wojewodę.

Nakładanie obowiązku świadczeń osobistych i ich wykonywanie

§ 16. 1. Obowiązkwowi świadczeń osobistych nie podlegają, z zastrzeżeniem ust. 2:

- 1) osoby wybrane do Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej lub organów samorządu terytorialnego na czas pełnienia mandatu,
- 2) żołnierze pełniący czynną służbę wojskową oraz osoby, którym doręczono kartę powołania do tej służby, jeżeli termin stawienia się do służby koliduje z terminem wykonania świadczenia,
- 3) poborowi odbywający służbę w obronie cywilnej lub służbę zastępczą,
- 4) osoby uznane za całkowicie niezdolne do pracy lub za niepełnosprawne w stopniu umiarkowanym albo znacznym oraz uznane za trwale niezdolne do prowadzenia gospodarstwa rolnego,
- 5) sędziowie, prokuratorzy, funkcjonariusze Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Biura Ochrony Rządu, Straży Granicznej, Służby Więziennej, Państwowej Straży Pożarnej, Straży Ochrony Kolei oraz pracownicy specjalistycznych uzbrojonych formacji ochronnych w jednostkach organizacyjnych podległych, podporządkowanych lub nadzorowanych przez ministrów, kierowników urzędów centralnych, wojewodów, Prezesa Narodowego Banku Polskiego oraz Krajową Radę Radiofonii i Telewizji,
- 6) kobiety w ciąży i w czasie urlopu macierzyńskiego oraz osoby sprawujące opiekę nad dziećmi do lat ośmiu,
- 7) osoby sprawujące opiekę nad dziećmi od lat ośmiu do szesnastu lub osobami wspólnie zamieszkalymi uznanymi za całkowicie niezdolne do pracy i do samodzielnej egzystencji lub za niepełnosprawne w stopniu znacznym albo obłożnie chorymi, jeżeli opieki tej nie można powierzyć innym osobom,
- 8) osoby zatrudnione na stanowiskach kierowników publicznych zakładów opieki zdrowotnej oraz na stanowiskach w opiece społecznej i placówkach opiekuńczo-wychowawczych.

2. Zwolnienie osób, o których mowa w ust. 1, od obowiązku świadczeń osobistych następuje na podstawie właściwych dokumentów przedstawionych wójtowi lub burmistrzowi (prezydentowi miasta) przez zainteresowanych.

§ 17. Wniosek wojskowego komendanta uzupełnień o przeznaczenie do wykonania świadczeń osobistych, które mają być wykonywane w razie ogłoszenia mobilizacji lub wybuchu wojny na potrzeby Sił Zbrojnych, realizuje się w pierwszej kolejności.

§ 18. 1. Stosownie do art. 202 ust. 1 ustawy, wójt lub burmistrz (prezydent miasta) wydaje decyzję o nałożeniu obowiązku wykonania świadczenia osobistego.

2. Wzór decyzji, o której mowa w ust. 1, określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 19. 1. Decyzję o przeznaczeniu osoby do wykonania świadczenia osobistego w razie ogłoszenia mobilizacji lub wybuchu wojny wójt lub burmistrz (prezydent miasta) wydaje w czasie pokoju. Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności z chwilą zaistnienia takiej okoliczności.

2. Wzór decyzji, o której mowa w ust. 1, określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 20. 1. Osoby, wobec których wydano decyzję ostateczną, o której mowa w § 19 ust. 1, mogą być wzywane w czasie pokoju do wykonania świadczenia osobistego w związku ze sprawdzaniem gotowości mobilizacyjnej Sił Zbrojnych.

2. Wzór wezwania, o którym mowa w ust. 1, określa załącznik nr 3 do rozporządzenia.

§ 21. 1. Wezwania do wykonania świadczenia osobistego wójt lub burmistrz (prezydent miasta) wystawia w czasie pokoju.

2. W razie wzywania osób do wykonania świadczeń w związku ze sprawdzaniem gotowości mobilizacyjnej Sił Zbrojnych, doręczenie wezwań następuje przy wykorzystaniu systemu doręczania kart powołania, stosownie do art. 60 ust. 4 ustawy. W miejsce wykorzystanych wezwań wójt lub burmistrz (prezydent miasta) wystawia nowe wezwania do wykonania świadczeń osobistych na te same osoby.

3. Na wniosek wojskowego komendanta uzupełnień wójt lub burmistrz (prezydent miasta) przekazuje wystawione wezwania do wykonania świadczeń osobistych na przechowanie dowódcom jednostek wojskowych, na rzecz których świadczenia te mają być wykonane.

4. Na wniosek posiadacza przedmiotów świadczeń rzeczowych, na którego został nałożony obowiązek tych świadczeń, wójt lub burmistrz (prezydent miasta) przekazuje temu posiadaczowi na przechowanie wystawione wezwania do wykonania świadczeń osobistych polegających na dostarczeniu i obsłudze przedmiotów świadczeń rzeczowych.

5. W przypadkach, o których mowa w ust. 3 i 4, obowiązek dostarczenia wezwań spoczywa odpowiednio na dowódcy jednostki wojskowej lub posiadaczu.

§ 22. 1. W przypadku gdy osoba, na którą nałożono obowiązek świadczeń osobistych, nie może stawić się do wykonania tych świadczeń w terminie określonym w decyzji lub wezwaniu z powodu obłożnej choroby, niezwłocznie zawiadamia o tym wójta lub burmistrza (prezydenta miasta) osobiście lub przez inne osoby. Po ustaniu choroby osoba ta zgłasza się niezwłocznie do wójta lub burmistrza (prezydenta miasta), przedstawiając stosowne zaświadczenie lekarskie.

2. W przypadku otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, wójt lub burmistrz (prezydent miasta) powiadamia o tym, odpowiednio, wojskowego komendanta uzupełnień lub organ obrony cywilnej albo kierownika państwowej jednostki organizacyjnej, na rzecz której świadczenie miało być wykonywane.

§ 23. 1. Jednostki organizacyjne, na rzecz których świadczenie osobiste jest wykonywane, są obowiązane do zapewnienia odpowiednich warunków bezpieczeństwa i higieny pracy osobom wykonującym te świadczenia.

2. W razie wykonywania świadczenia osobistego przez czas przekraczający 24 godziny, jednostka organizacyjna, o której mowa w ust. 1, zapewnia osobom wykonującym świadczenie czas niezbędny do odpoczynku i odpowiednio do tego wyposażone pomieszczenie.

§ 24. 1. Osobom wykonującym świadczenia osobiste w czasie przekraczającym osiem godzin jednostka organizacyjna, na rzecz której świadczenie jest wykonywane, zapewnia bezpłatne wyżywienie.

2. Jeżeli jednostka organizacyjna, o której mowa w ust. 1, nie ma możliwości zapewnienia bezpłatnego wyżywienia osobom wykonującym świadczenia osobiste, wypłaca równoważnik pieniężny za wyżywienie.

3. Koszt wyżywienia i wysokość równoważnika pieniężnego za wyżywienie powinny odpowiadać stawkom diet przysługujących z tytułu podróży służbowych na obszarze kraju, określonych przez ministra właściwego do spraw pracy.

§ 25. Osobom wykonującym świadczenia osobiste, z chwilą zakończenia wykonywania tych świadczeń, wypłaca się:

1) zwrot kosztów przejazdu, o których mowa w art. 204 ust. 6 ustawy, według stawek cen biletów w środkach komunikacji publicznej, a w przypadkach wykorzystywania własnego środka transportowego — według stawek określonych w odrębnych przepisach przez ministra właściwego do spraw transportu, dotyczących używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy,

2) zwrot kosztów, w razie wykorzystywania przez kuriera własnego środka transportowego, według stawek, o których mowa w pkt 1,

3) równoważnik pieniężny za wyżywienie, jeżeli jednostka organizacyjna, na rzecz której świadczenie było wykonywane, nie zapewniła osobie bezpłatnego wyżywienia,

4) ryczałt, o którym mowa w art. 204 ust. 1 ustawy, z zastrzeżeniem pkt 5,

5) należność pieniężną, o której mowa w art. 204 ust. 2 i 3 ustawy, wypłacaną zamiast ryczałtu, jeżeli pracownik przedstawi stosowne zaświadczenie od pracodawcy.

§ 26. 1. Po wykonaniu świadczenia osobistego jednostka organizacyjna, na rzecz której zostało ono wykonane, na wniosek zainteresowanej osoby, wydaje zaświadczenie stwierdzające rodzaj i czas wykonywania świadczenia.

2. Wzór zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1, określa załącznik nr 4 do rozporządzenia.

§ 27. 1. Decyzja o przeznaczeniu osoby do funkcji kuriera oraz o przeznaczeniu do wykonania świadczeń osobistych w razie ogłoszenia mobilizacji lub wybuchu wojny:

1) podlega uchyleniu w razie:

a) zaistnienia okoliczności, o których mowa w § 16 ust. 1,

b) zmiany miejsca pobytu stałego lub pobytu czasowego trwającego ponad dwa miesiące, polegającej na zameldowaniu się w miejscowości położonej poza terytorialnym zasięgiem działania gminy,

c) wniosku organu lub kierownika jednostki organizacyjnej, o której mowa w § 12 ust. 2, w przypadku ustania potrzeby korzystania ze świadczeń osobistych,

2) wygasa w razie zgonu osoby, którą przeznaczono do wykonania świadczenia osobistego.

2. Osoby, które przeznaczono do funkcji kuriera lub do wykonania świadczenia osobistego, w razie ogłoszenia mobilizacji lub wybuchu wojny, zawiadamiają niezwłocznie wójta lub burmistrza (prezydenta miasta) o zaistnieniu okoliczności, o których mowa w § 16 ust. 1.

3. Uchylenia decyzji w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1, oraz stwierdzenia jej wygaśnięcia, w przypadku wymienionym w ust. 1 pkt 2, dokonuje wójt lub burmistrz (prezydent miasta) na ogólnych zasadach.

4. O uchyleniu decyzji w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1, oraz o jej wygaśnięciu, w przypadku wymienionym w ust. 1 pkt 2, wójt lub burmistrz (prezydent miasta) zawiadamia osobę, której ta decy-

zja dotyczy, oraz właściwego wnioskodawcę, a w razie zgonu osoby — wnioskodawcę.

5. W razie uchylecia oraz wygaśnięcia decyzji, wójt lub burmistrz (prezydent miasta):

- 1) unieważnia wezwania, o których mowa w § 21 ust. 1, wystawione dla osób, wobec których uchylono decyzję lub decyzja wygaśa,
- 2) w miejsce osób, o których mowa w pkt 1, przynajmniej jedna osoba do funkcji kuriera albo wykonywania świadczeń osobistych, w razie ogłoszenia mobilizacji lub wybuchu wojny, oraz wystawia dla nich wezwania.

6. Do przechowywania i dostarczania wezwań, o których mowa w ust. 5, stosuje się odpowiednio przepisy § 21 ust. 3—5.

Przeznaczanie nieruchomości i rzeczy ruchomych na cele świadczeń rzeczowych oraz wykonywanie tych świadczeń

§ 28. 1. Przedmiotem świadczeń rzeczowych nie mogą być:

- 1) tereny, pomieszczenia, środki transportowe, maszyny i inny sprzęt, znajdujące się w posiadaniu:
 - a) jednostek organizacyjnych służących bezpośrednio działalności Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej, Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, ministerstw i urzędów wojewódzkich oraz Narodowego Banku Polskiego i banków, a także Państwowej Wytwórni Papierów Wartościowych i Mennicy Państwowej,
 - b) jednostek organizacyjnych podległych, podporządkowanych lub nadzorowanych odpowiednio przez Ministra Obrony Narodowej, Ministra Sprawiedliwości, ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz Szefa Urzędu Ochrony Państwa,
 - c) przedstawicielstw dyplomatycznych i urzędów konsularnych państw obcych oraz innych przedstawicielstw i instytucji zrównanych z nimi w zakresie przywilejów i immunitetów na mocy ustaw, umów lub powszechnie ustalonych zwyczajów międzynarodowych, jak również członków tych przedstawicielstw, urzędów i instytucji oraz członków ich rodzin, a także innych osób zrównanych z nimi w zakresie przywilejów i immunitetów, jeżeli nie posiadają obywatelstwa polskiego,
- 2) biblioteki, muzea, archiwa i zabytki uznane przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej za pomniki historii oraz dobra kulturalne, o których mowa w art. 218 ustawy, oraz obiekty wpisane na „listę dziedzictwa światowego” na podstawie Konwencji w sprawie ochrony światowego dziedzictwa kulturalnego i naturalnego, przyjętej w Paryżu dnia 16 listopada 1972 r. (Dz. U. z 1976 r. Nr 32, poz. 190 i 191),

3) zbiory naukowe i artystyczne mające charakter publiczny,

4) świątynie, domy modlitwy oraz pomieszczenia kościołów i innych związków wyznaniowych mających osobowość prawną, wraz ze znajdującymi się w nich przedmiotami przeznaczonymi do wykonywania kultu religijnego,

5) przedmioty wyłączone spod egzekucji stosownie do przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, z wyjątkiem narzędzi prostych oraz środków transportowych,

6) parki narodowe i rezerwy przyrody,

7) przedszkola, domy dziecka, zakłady opiekuńczo-wychowawcze, szkoły specjalne i internaty tych szkół, specjalne ośrodki wychowawcze i szkolno-wychowawcze oraz poradnie psychologiczno-pedagogiczne,

8) urządzenia i sieci telekomunikacyjne:

a) ujęte w planach działania operatorów publicznych na wypadek sytuacji szczególnych zagrożeń, sporządzonych w trybie określonym w art. 64 ust. 3 ustawy z dnia 21 lipca 2000 r. — Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 73, poz. 852 oraz z 2001 r. Nr 122, poz. 1321 i Nr 154, poz. 1800 i 1802), przewidziane do użycia na potrzeby jednostek organizacyjnych, o których mowa w § 4,

b) niezbędne do wykonania decyzji nałożonych na operatorów telekomunikacyjnych przez ministra właściwego do spraw łączności w trybie określonym w art. 66 ust. 1 ustawy z dnia 21 lipca 2000 r. — Prawo telekomunikacyjne.

2. Przedmiotem świadczeń rzeczowych nie mogą być również pojazdy samochodowe niedopuszczone do ruchu po drogach publicznych, używane wyłącznie do przewozu wewnątrz zakładu, po przedstawieniu przez posiadacza odpowiednich dokumentów.

§ 29. 1. W toku postępowania administracyjnego wójt lub burmistrz (prezydent miasta) może dokonywać oględzin nieruchomości i rzeczy ruchomych, które, stosownie do zgłoszonych wniosków i własnych potrzeb, mogą być przedmiotem świadczeń rzeczowych. W oględzinach mogą uczestniczyć upoważnieni przez wójta lub burmistrza (prezydenta miasta) przedstawiciele wnioskodawców, o których mowa w § 8 i 9 oraz § 12 ust. 2.

2. Wójt lub burmistrz (prezydent miasta) oraz organy właściwe do zgłaszania wniosków o nałożenie obowiązku świadczeń rzeczowych mogą dokonywać również oględzin stanu utrzymania nieruchomości lub rzeczy ruchomych, które zostały przeznaczone na cele świadczeń rzeczowych.

§ 30. 1. Na podstawie wniosków, potrzeb i oględzin, o których mowa w § 8 i 9, § 12 ust. 2 oraz § 29 ust. 1, wójt lub burmistrz (prezydent miasta) wydaje decyzję o przeznaczeniu nieruchomości lub rzeczy ruchomych na cele świadczeń rzeczowych.

2. Wzór decyzji, o której mowa w ust. 1, określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

3. Decyzje, o których mowa w ust. 1, mogą dotyczyć poszczególnych przedmiotów świadczeń rzeczowych albo ich rodzajów.

4. Przy wydawaniu decyzji, o których mowa w ust. 1, wójt lub burmistrz (prezydent miasta) powinien mieć na względzie, w miarę możliwości, równomierne obciążenie obowiązkiem świadczeń rzeczowych wszystkich posiadaczy zamieszkujących lub mających siedzibę na obszarze działania gminy.

5. Przepis ust. 4 nie dotyczy przeznaczenia rzeczy ruchomych na cele etatowych świadczeń rzeczowych na rzecz Sił Zbrojnych.

6. Wnioski wojskowych komendantów uzupełnień o przeznaczenie rzeczy ruchomych na cele etatowych świadczeń rzeczowych dla Sił Zbrojnych realizuje się w pierwszej kolejności, zarówno pod względem ilościowym, jak i jakościowym, z uwzględnieniem propozycji zawartych w tych wnioskach.

§ 31. 1. Decyzje, o których mowa w § 30 ust. 1, wydaje wójt lub burmistrz (prezydent miasta) właściwy według siedziby posiadacza lub jego miejsca czasowego pobytu trwającego ponad dwa miesiące.

2. W przypadku gdy przedmioty świadczeń rzeczowych znajdują się w oddziałach, placówkach lub filiach poza siedzibą posiadacza, decyzję wydaje wójt lub burmistrz (prezydent miasta) właściwy według miejsca stacjonowania tych oddziałów, placówek lub filii; decyzję doręcza się posiadaczowi lub upoważnionej przez niego osobie.

3. Ostateczna decyzja o przeznaczeniu nieruchomości lub rzeczy ruchomej na cele świadczeń rzeczowych zachowuje ważność, z zastrzeżeniem ust. 4, do czasu wezwania jej posiadacza do wykonania świadczenia.

4. Decyzja o przeznaczeniu nieruchomości lub rzeczy ruchomej na cele świadczeń rzeczowych przewidzianych do realizacji w razie ogłoszenia mobilizacji lub wybuchu wojny zachowuje ważność, mimo że posiadacz, któremu decyzję wydano, został w czasie pokoju wezwany do wykonania świadczenia.

5. Ostateczne decyzje o przeznaczeniu nieruchomości lub rzeczy ruchomej na cele świadczeń rzeczowych uchyla się w razie:

- 1) zaistnienia okoliczności, o których mowa w § 28,
- 2) wniosku organu lub kierownika jednostki organizacyjnej, o których mowa w § 12 ust. 2, jeżeli ustała potrzeba korzystania ze świadczeń rzeczowych,
- 3) zmiany posiadacza przedmiotu świadczenia rzeczowego,
- 4) utraty, zniszczenia lub uszkodzenia przedmiotu świadczenia w stopniu nieodpowiadającym jego właściwościom lub przeznaczeniu.

§ 32. W przypadkach, o których mowa:

- 1) w art. 209 ust. 1 ustawy, posiadacz może być wezwany, na wniosek właściwego organu, do wykonania świadczenia,
- 2) w § 31 ust. 4, wójt lub burmistrz (prezydent miasta) wystawia, w miejsce wykorzystanych, nowe wezwania dla posiadaczy.

§ 33. 1. W sprawach dotyczących przeznaczenia nieruchomości lub rzeczy ruchomej na cele świadczeń rzeczowych oraz wzywania posiadaczy do wykonania takich świadczeń stosuje się odpowiednio § 19—22.

2. Obowiązku, o którym mowa w art. 212 ust. 1 ustawy, posiadacze powinni dopełnić w ciągu trzech dni od dnia rozporządzenia nieruchomością lub rzeczą ruchomą.

§ 34. Przedmioty świadczeń rzeczowych uważa się za oddane przez posiadaczy z chwilą:

- 1) postawienia do dyspozycji biorącego, we wskazanym w decyzji lub wezwaniu miejscu, środków transportowych i maszyn wraz z kierowcami (operatorami, załogami) wykonującymi świadczenia osobiste, przygotowanych technicznie do wykonania określonego rodzaju przewozów lub innych prac i zaopatrzonych w pełne zbiorniki materiałów pędnych oraz materiały eksploatacyjne zgodnie z instrukcją obsługi, a także w niezbędne wyposażenie ustalone w odrębnych przepisach,
- 2) przekazania biorącemu narzędzi i urządzeń sprawnych technicznie oraz gotowych do natychmiastowego użycia,
- 3) przekazania do wykorzystania przez biorącego rzeczy ruchomych innych niż określone w pkt 1 w stanie zdatnym do użytku, zgodnie z ich przeznaczeniem,
- 4) oddania biorącemu nieruchomości w stanie użytkowym i z wyposażeniem, z jakim wykorzystywał je posiadacz, jeżeli w decyzji, o której mowa w art. 210 ust. 1 ustawy, albo w odrębnych przepisach nie określono innych wymagań.

§ 35. 1. Jednostka organizacyjna, na rzecz której mają być oddane niesamobieżne środki transportowe, maszyny i urządzenia, jest obowiązana zapewnić nieodpłatnie posiadaczowi sprzęt do holowania lub przewozu tych środków, maszyn i urządzeń z miejsca ich postoju do miejsca wskazanego w wezwaniu.

2. W razie niemożności oddania przedmiotów świadczeń rzeczowych w określonym terminie i miejscu, posiadacz jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić o tym wójta lub burmistrza (prezydenta miasta), a także biorącego, oraz podać przyczyny uniemożliwiające ich oddanie.

3. W razie nieoddania przedmiotów świadczeń rzeczowych w określonym terminie i miejscu oraz niezawiadomienia o niemożności ich oddania, wójt lub bur-

mistrz (prezydent miasta) występuje do starosty z wnioskiem o zastosowanie odpowiedniego środka egzekucji administracyjnej.

§ 36. 1. Wezwanie do wykonania obowiązku świadczenia upoważnia posiadacza środków transportowych, maszyn i urządzeń do nabycia w stacjach paliwowych, poza kolejnością, materiałów pędnych w ilości, o której mowa w § 34 pkt 1.

2. W razie wystąpienia trudności z zakupem materiałów pędnych do środków transportowych, maszyn i urządzeń, udostępnianych:

- 1) jednostkom organizacyjnym Sił Zbrojnych, posiadacz jest obowiązany powiadomić o tym właściwego wojskowego komendanta uzupełnień, a następnie postępować zgodnie z jego wskazówkami,
- 2) organom obrony cywilnej lub państwowym jednostkom organizacyjnym wykonującym zadania na potrzeby obrony państwa, posiadacz jest obowiązany powiadomić o tym odpowiednio właściwy organ obrony cywilnej lub kierownika państwowej jednostki organizacyjnej, na rzecz których świadczenie ma być wykonywane.

§ 37. 1. Właściwe do przyjęcia przedmiotów świadczeń rzeczowych są osoby upoważnione przez kierowników (dowódców) jednostek organizacyjnych, na rzecz których mają być one przekazane, albo osoby upoważnione przez wnioskodawców.

2. Jednostka organizacyjna przyjmująca przedmioty świadczeń rzeczowych poświadczając posiadaczowi ich oddanie, zbiorczo lub oddzielnie każdy przedmiot. W uzasadnionych przypadkach, na wniosek jednej ze stron, poświadczenie przekazania powinno określać stan techniczny, procentowy stopień zużycia danego przedmiotu oraz jego wartość szacunkową.

§ 38. 1. Zwrot przedmiotów świadczeń rzeczowych następuje po ustaniu potrzeby ich wykorzystywania, w terminie i miejscu wskazanym przez jednostkę organizacyjną, we władaniu której znajdują się przedmioty podlegające zwrotowi, na podstawie okazanego poświadczenia przekazania oraz decyzji o przeznaczeniu przedmiotów na cele świadczeń rzeczowych.

2. O terminie i miejscu zwrotu przedmiotów świadczeń rzeczowych oraz o dokumentach niezbędnych do okazania przy odbiorze jednostka organizacyjna zawiadamia imiennie zainteresowanych posiadaczy.

3. Jednostka organizacyjna zwracająca środki transportowe, narzędzia, maszyny i urządzenia niesamobieżne jest obowiązana zapewnić posiadaczowi nieodpłatnie sprzęt do ich holowania lub przewozu z miejsca zwrotu do miejsca zamieszkania (siedziby) posiadacza.

§ 39. 1. W chwili zwrotu przedmioty świadczeń rzeczowych podlegają zbadaniu w celu ustalenia ich ewentualnych uszkodzeń lub stopnia zużycia. Badanie

przeprowadzają przedstawiciele jednostki organizacyjnej, która zwraca te przedmioty, oraz posiadacz lub jego przedstawiciel.

2. W razie różnicy w ocenie stanu technicznego zwracanych świadczeń rzeczowych, jednostka zwracająca lub posiadacz powołuje rzeczoznawcę w celu wydania opinii. Koszty związane z wydaniem opinii pokrywa ta strona, której oceny stanu technicznego przedmiotu świadczenia rzeczowego nie potwierdza opinia rzeczoznawcy. Wynik badania oraz opinię rzeczoznawcy zamieszcza się w protokole, który w szczególności powinien zawierać bliższe oznaczenie przedmiotu świadczeń rzeczowych oraz opis uszkodzeń i uzasadnienie.

3. W razie gdy przedmioty świadczeń rzeczowych nie mogą być zwrócone posiadaczowi ze względu na utratę albo zniszczenie w całości lub w części, jednostka, we władaniu której znajdowały się te przedmioty, jest obowiązana zawiadomić o tym posiadacza.

§ 40. 1. Zwrot przedmiotów świadczeń rzeczowych następuje za pisemnym poświadczeniem zwrotu, w którym określa się także ich stan techniczny. Poświadczenie zwrotu powinno zawierać odpowiednio dane określone w § 37 ust. 2.

2. Poświadczenie zwrotu wystawia się zbiorczo lub oddzielnie dla każdego przedmiotu świadczenia rzeczowego.

§ 41. 1. Jednostka organizacyjna, na rzecz której zostały przekazane, w ramach świadczeń rzeczowych, środki transportowe, maszyny lub urządzenia, jest obowiązana zwrócić je z taką ilością materiałów pędnych i eksploatacyjnych, z jaką zostały dostarczone do jednostki.

2. Koszty przejazdu posiadacza lub jego przedstawiciela z miejsca zamieszkania (siedziby) do miejsca zwrotu przedmiotów świadczeń rzeczowych pokrywa jednostka organizacyjna, o której mowa w ust. 1.

§ 42. 1. Posiadaczom udostępniającym przedmioty świadczeń rzeczowych, z chwilą zakończenia wykonywania tych świadczeń, wypłaca się ryczałt lub jego odpowiednią część, stosownie do czasu wykonywania świadczenia.

2. Wykaz wysokości stawek ryczałtu określa załącznik nr 5 do rozporządzenia.

3. W razie wykorzystywania przedmiotów świadczeń rzeczowych o odmiennych parametrach lub właściwościach niż określone w załączniku, o którym mowa w ust. 2, wysokość ryczałtu może być odpowiednio obniżona lub podwyższona, stosownie do uzgodnień między posiadaczem a jednostką organizacyjną, na rzecz której świadczenie było wykonywane.

4. Wysokość stawek ryczałtu, o których mowa w ust. 2, podlega corocznie waloryzacji, stosownie do

wskaźnika wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem w roku poprzedzającym, ogłoszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

Tryb przyznawania odszkodowania za utratę lub uszkodzenie oraz za szkody wynikłe z używania przedmiotów świadczeń rzeczowych

§ 43. 1. Posiadaczowi, który udostępnił przedmioty świadczeń rzeczowych, przysługuje odszkodowanie w razie ich utraty, zniszczenia w całości lub uszkodzenia oraz za szkody wynikłe z używania ich w sposób sprzeczny z ich właściwościami lub przeznaczeniem. Odszkodowanie nie przysługuje w razie powstania szkody z winy posiadacza.

2. Prawo do odszkodowania powstaje z dniem zwrotu przedmiotów świadczeń rzeczowych lub otrzymania zawiadomienia o tym, że nie zostaną one zwrócone z powodu ich utraty, zniszczenia w całości lub uszkodzenia w stopniu wykluczającym celowość przeprowadzenia naprawy albo od dnia, w którym zwrot lub powiadomienie powinno nastąpić. W razie zaistnienia przeszkód uniemożliwiających dokonanie zwrotu lub wystosowanie zawiadomienia, prawo do odszkodowania powstaje z dniem ustania tych przeszkód.

§ 44. 1. Odszkodowanie przyznaje się na wniosek posiadacza lub jego spadkobiercy (następcy prawnego), a w przypadku, o którym mowa w § 39 ust. 3 — z urzędu.

2. Zgłoszenie wniosku powinno nastąpić w ciągu dwunastu miesięcy od dnia, o którym mowa w § 43 ust. 2.

3. Ustalenie wysokości odszkodowania powinno nastąpić nie później niż w ciągu trzydziestu dni od dnia zgłoszenia wniosku.

§ 45. Podstawę ustalenia odszkodowania stanowią:

- 1) poświadczenie przekazania przedmiotów świadczeń rzeczowych na potrzeby obrony państwa,
- 2) poświadczenie zwrotu przedmiotów świadczeń rzeczowych, zawierające ustalenie ich stanu technicznego, a w razie potrzeby protokół, o którym mowa w § 39 ust. 2, albo zawiadomienie stwierdzające, że nie zostaną one zwrócone z powodu utraty, zniszczenia lub uszkodzenia, o którym mowa w § 39 ust. 3,
- 3) inne dowody dotyczące przedmiotów świadczeń rzeczowych, przedstawione przez posiadacza albo znajdujące się w dyspozycji organów administracji rządowej lub samorządu terytorialnego.

§ 46. 1. Przy ustalaniu wysokości odszkodowania:

- 1) uwzględnia się procentowy ubytek wartości przedmiotów świadczeń rzeczowych na skutek oddania

ich do używania do dnia zwrotu albo otrzymania przez posiadacza zawiadomienia o niemożności zwrotu tych przedmiotów,

- 2) stosuje się ceny rynkowe oddanych do używania przedmiotów świadczeń rzeczowych, obowiązujące w dniu rozpatrywania wniosku o odszkodowanie.

2. Odszkodowanie przyznane za utratę, uszkodzenie oraz za szkody wynikłe z używania przedmiotów świadczeń rzeczowych podlega zmniejszeniu o kwotę wypłaconą z tytułu ubezpieczenia.

§ 47. 1. W sprawach przyznawania odszkodowania i ustalania jego wysokości właściwa jest komisja w składzie:

- 1) przedstawiciel jednostki organizacyjnej, na rzecz której przedmioty świadczeń rzeczowych zostały udostępnione,
- 2) posiadacz lub jego przedstawiciel,
- 3) rzeczoznawcy, o których mowa w § 39 ust. 2.

2. Podstawę do wypłaty odszkodowania stanowi protokół ustalający wysokość odszkodowania, sporządzony przez komisję, o której mowa w ust. 1.

§ 48. Strona, która nie zgadza się z ustaloną wysokością odszkodowania, może, w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia zawiadomienia o przyznaniu odszkodowania, żądać ustalenia jego wysokości w drodze postępowania sądowego.

Rozdział 3

Świadczenia w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny

§ 49. 1. Na osobach i posiadaczach, którym doręczono w czasie pokoju decyzję o przeznaczeniu do wykonywania świadczeń osobistych oraz decyzję o przeznaczeniu nieruchomości lub rzeczy ruchomej na cele świadczeń rzeczowych w razie ogłoszenia mobilizacji lub wybuchu wojny, spoczywa obowiązek natychmiastowego wykonania świadczeń, w przypadku zaistnienia takiej sytuacji.

2. Do wykonania świadczeń, o których mowa w ust. 1, osoby i posiadacze mogą być również wzywani przez wójta lub burmistrza (prezydenta miasta).

3. Niedoręczenie wezwania nie zwalnia osoby lub posiadacza od natychmiastowego wykonania świadczenia, zgodnie z decyzją, o której mowa w ust. 1.

§ 50. W razie ogłoszenia mobilizacji lub w czasie wojny, wójt lub burmistrz (prezydent miasta) może nałożyć obowiązek świadczeń osobistych i świadczeń rzeczowych na podstawie doraźnie zgłoszonych wniosków.

§ 51. 1. Uprawnionymi do zgłaszania wniosków o nałożenie obowiązku świadczeń osobistych i rzeczowych są organy i kierownicy, o których mowa w § 12 ust. 2, oraz dowódcy jednostek wojskowych.

2. W sprawach wniosków stosuje się odpowiednio przepisy § 10.

§ 52. 1. W przypadkach, o których mowa w § 50, wójt lub burmistrz (prezydent miasta) wydaje decyzję o nałożeniu obowiązku świadczenia osobistego lub rzeczowego. Przepis § 18 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

2. Decyzji o nałożeniu obowiązku świadczenia nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności w terminie w niej określonym.

3. Osoby, wobec których wydano decyzję o nałożeniu obowiązku świadczenia osobistego, mogą być również wzywane do wykonania tego świadczenia.

4. O nałożeniu obowiązku świadczeń osobistych i rzeczowych na podstawie wniosków dowódców jednostek wojskowych wójt lub burmistrz (prezydent miasta) powiadamia właściwego wojskowego komendanta uzupełnień.

§ 53. Wójt lub burmistrz (prezydent miasta), w szczególnych sytuacjach, może nakładać obowiązek świadczeń osobistych lub rzeczowych również w drodze obwieszczeń lub w inny sposób.

§ 54. 1. Obowiązkowi świadczeń osobistych nie podlegają osoby reklamowane od obowiązku pełnienia czynnej służby wojskowej na podstawie odrębnych przepisów.

2. Do świadczeń osobistych stosuje się odpowiednio przepisy § 16 i 23—27.

§ 55. 1. Do świadczeń rzeczowych stosuje się odpowiednio przepisy § 28—31 i 33—42.

2. Przedmioty świadczeń rzeczowych, znajdujące się w posiadaniu jednostek zmilitaryzowanych, mogą być wykorzystywane tylko na rzecz Sił Zbrojnych.

3. Na podstawie wniosków, o których mowa w § 50, przedmiotem świadczeń rzeczowych mogą być w szczególności: materiały budowlane, paliwa, smary, oleje, materiały energetyczne, a także produkty spożywcze i pasze.

§ 56. 1. Do odszkodowań za przedmioty świadczeń rzeczowych stosuje się odpowiednio przepisy § 43—47.

2. Roszczenie o odszkodowanie za szkody powstałe w przedmiotach świadczeń rzeczowych oddanych do używania Siłom Zbrojnym posiadacz zgłasza wojewodzie, za pośrednictwem wójta lub burmistrza (prezydenta miasta).

3. W razie uznania roszczenia za nieuzasadnione lub niemożności uzgodnienia wysokości odszkodowania, biorący albo wojewoda zawiadamia pisemnie poszkodowanego o odmowie zaspokojenia roszczenia. Posiadacz, po zakończeniu działań wojennych, może dochodzić roszczenia w drodze sądowej.

Rozdział 4

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 57. Wójtowie lub burmistrzowie (prezydenci miast) prowadzą w czasie pokoju rejestr wykonanych świadczeń na podstawie potwierdzeń wydanych przez jednostki organizacyjne, na rzecz których świadczenie było wykonywane.

§ 58. 1. Wydatki administracyjne związane z planowaniem i nakładaniem obowiązku świadczeń na rzecz obrony oraz związane z doręczaniem przez kurierów kart powołania do czynnej służby wojskowej i wezwań do wykonania świadczeń osobistych lub rzeczowych w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny pokrywa się z budżetu wojewody.

2. Wydatki na świadczenia osobiste i rzeczowe, wykonywane przez kurierów doręczających w czasie pokoju karty powołania żołnierzom rezerwy oraz wezwania do wykonania świadczeń osobistych lub rzeczowych podczas ćwiczeń wojskowych prowadzonych w celu sprawdzenia gotowości mobilizacyjnej Sił Zbrojnych, pokrywa się z budżetu Ministerstwa Obrony Narodowej.

3. Wydatki na świadczenia osobiste i rzeczowe, wykonywane przez kurierów doręczających w czasie pokoju wezwania do wykonania świadczeń osobistych lub rzeczowych na rzecz innych świadczeniobiorców niż wymieniony w ust. 2, pokrywa się z budżetu świadczeniobiorcy, na rzecz którego te świadczenia były realizowane.

§ 59. Jednostki Sił Zbrojnych oraz jednostki organizacyjne wymienione w § 4 zapewniają środki finansowe na realizację świadczeń osobistych i rzeczowych przewidzianych do wykonania na ich rzecz, ujętych w rocznym planie świadczeń, o którym mowa w § 11.

§ 60. Obowiązujące dotychczas druki formularzy, decyzji i wezwań w sprawach świadczeń na rzecz obrony wykorzystuje się do wyczerpania zapasów, jednak nie dłużej niż przez jeden rok od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

§ 61. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 6 września 1993 r. w sprawie świadczeń na rzecz obrony (Dz. U. Nr 85, poz. 397).

§ 62. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *L. Miller*

Załączniki do rozporządzenia Rady Ministrów
z dnia 5 lutego 2002 r. (poz. 168)

Załącznik nr 1

WZÓR

..... dnia 20..... r.

(pieczęć organu nakładającego obowiązek
świadczeń)**DECYZJA Nr****w sprawie nałożenia obowiązku świadczeń osobistych – rzeczowych^{*)}
na rzecz obrony**

		-			
--	--	---	--	--	--

Na podstawie art. 202 ust. 1, art. 216 ust. 1, art. 217 ust. 1, art. 219 ust. 1^{*)} ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1992 r. Nr 4, poz. 16, Nr 40, poz. 174 i Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 43, poz. 165, z 1996 r. Nr 7, poz. 44, Nr 10, poz. 56 i Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 6, poz. 31, Nr 28, poz. 153, Nr 80, poz. 495, Nr 88, poz. 554, Nr 121, poz. 770 i Nr 141, poz. 944, z 1998 r. Nr 146, poz. 961 i Nr 162, poz. 1114 i 1126, z 1999 r. Nr 50, poz. 500, z 2000 r. Nr 12, poz. 136 i Nr 109, poz. 1156 oraz z 2001 r. Nr 48, poz. 506, Nr 81, poz. 877, Nr 85, poz. 925, Nr 110, poz. 1189, Nr 111, poz. 1194, Nr 123, poz. 1353 i Nr 154, poz. 1800 i 1801)

nakładam na
(imię i nazwisko osoby lub nazwa podmiotu)obowiązek wykonania świadczeń osobistych - rzeczowych^{*)} w terminie:

polegających na:

(zakres i rodzaj prac/rodzaje i liczba przedmiotów świadczeń^{*)})**Wyszczególnienie liczby przedmiotów świadczeń przeznaczonych
do oddania w używanie^{**)}**

Lp.	Nazwa przedmiotu świadczeń	Liczba sztuk	Uwagi
1	2	3	4

na rzecz
(nazwa jednostki organizacyjnej, na rzecz której świadczenie jest wykonywane)przez okres:
(liczba godzin (dni))

*) Niepotrzebne skreślić.

**) Wypełnia się w przypadku, gdy liczba przedmiotów jest większa niż jeden.

Uzasadnienie

.....
.....
W związku z nałożeniem obowiązku świadczeń, należy w nakazanym terminie zgłosić się osobiście - udostępnić - dostarczyć - oddać do używania wymienione w decyzji przedmioty świadczeń^{*)} w:

(określić dokładne miejsce stawienia się do wykonania świadczenia

.....
- adres i nazwę podmiotu, na rzecz którego świadczenie ma być wykonane^{*)})

Od decyzji wydanej w czasie pokoju przysługuje odwołanie do wojewody, za pośrednictwem organu wydającego decyzję, w terminie czternastu dni od dnia doręczenia decyzji.

Dnia 20..... r.

.....
(wójt, burmistrz, prezydent miasta (imię i nazwisko))

Pouczenie

1. Niniejszy dokument w świetle ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego jest decyzją administracyjną i wywołuje wszystkie skutki z tego wynikające.
2. Jeśli z jakichkolwiek przyczyn nie będzie możliwe wykonanie nałożonych w decyzji obowiązków, należy o tym niezwłocznie powiadomić organ, który tę decyzję wydał.
3. Niniejszy dokument należy chronić przed zagubieniem.
4. Utrata dokumentu (decyzji w sprawie nałożenia obowiązku świadczenia na rzecz obrony) nie zwalnia od obowiązku wykonania nałożonego świadczenia.
5. Do udostępnienia – dostarczenia - oddania do używania^{*)} należy przedstawić przedmioty świadczeń o najlepszym stanie technicznym, a w odniesieniu do środków transportowych (maszyn) zapewnić pełne wyposażenie (ukompletowanie fabryczne) oraz pełny zbiornik (zbiorniki) paliwa.
6. Przedmioty świadczeń należy oddać do używania w stanie przydatnym do wykorzystania, wraz z dotyczącymi ich dokumentami.
7. Uchylenie się w czasie pokoju od wykonywania obowiązku świadczenia na rzecz obrony podlega karze aresztu do trzydziestu dni albo karze grzywny (art. 227 ust.1 pkt 1 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej w związku z art.10 ust.1 ustawy z dnia 28 sierpnia 1998 r. o zmianie ustawy – Kodeks wykroczeń, ustawy – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia, ustawy o ustroju kolegiów do spraw wykroczeń, ustawy — Kodeks pracy i niektórych innych ustaw — Dz. U. Nr 113, poz. 717), a w czasie mobilizacji i wojny – karze pozbawienia wolności do lat trzech (art. 242 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej).
8. Wezwany(a) do wykonania obowiązku świadczeń osobistych na rzecz obrony powinien przedstawić w jednostce organizacyjnej, na rzecz której wykonuje świadczenie, zaświadczenie o wysokości zarobków, w celu otrzymania rekompensaty za utracone za ten czas wynagrodzenie.

^{*)} Niepotrzebne skreślić.

WZÓR

..... dnia 20..... r.

.....
 (pieczęć organu nakładającego obowiązek
 świadczeń)

DECYZJA Nr

**w sprawie przeznaczenia do wykonania świadczeń osobistych – rzeczowych^{*)}
 na rzecz obrony**

 [] [] - [] [] [] _____

Na podstawie art. 202 ust. 1, art. 216 ust. 1, art. 217 ust. 1, art. 219 ust. 1^{*)} ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1992 r. Nr 4, poz. 16, Nr 40, poz. 174 i Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 43, poz. 165, z 1996 r. Nr 7, poz. 44, Nr 10, poz. 56 i Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 6, poz. 31, Nr 28, poz. 153, Nr 80, poz. 495, Nr 88, poz. 554, Nr 121, poz. 770 i Nr 141, poz. 944, z 1998 r. Nr 146, poz. 961 i Nr 162, poz. 1114 i 1126, z 1999 r. Nr 50, poz. 500, z 2000 r. Nr 12, poz. 136 i Nr 109, poz. 1156 oraz z 2001 r. Nr 48, poz. 506, Nr 81, poz. 877, Nr 85, poz. 925, Nr 110, poz. 1189, Nr 111, poz. 1194, Nr 123, poz. 1353 i Nr 154, poz. 1800 i 1801)

przeznaczam
 (imię i nazwisko osoby lub nazwa podmiotu)

w ramach świadczeń osobistych do funkcji kuriera, świadczeń rzeczowych wykonywanych w czasie pokoju, świadczeń osobistych lub rzeczowych wykonywanych w razie zarządzenia mobilizacji lub wybuchu wojny^{*)} polegających na:

.....
 (zakres i rodzaj prac/rodzaje i ilości przedmiotów świadczeń^{*)})

**Wyszczególnienie liczby przedmiotów świadczeń przeznaczonych
 do oddania w używanie^{**)}**

Lp.	Nazwa przedmiotu świadczeń	Liczba sztuk	Uwagi
1	2	3	4

na rzecz
 (nazwa jednostki organizacyjnej, na rzecz której świadczenie jest wykonywane)

przez okres:
 (liczba godzin (dni))

^{*)} Niepotrzebne skreślić.

^{**)} Wypełnia się w przypadku, gdy liczba przedmiotów jest większa niż jeden.

Uzasadnienie:

Od decyzji wydanej w czasie pokoju przysługuje odwołanie do wojewody, wnoszone za pośrednictwem organu wydającego decyzję, w terminie czternastu dni od dnia doręczenia decyzji.

Na podstawie ostatecznej decyzji osoba przeznaczona lub posiadacz przedmiotów mogą być wezwani przez wójta lub burmistrza (prezydenta miasta) do wykonania świadczenia. W razie zarządzenia mobilizacji lub wybuchu wojny osoba przeznaczona i posiadacz są obowiązani przystąpić do wykonania świadczenia natychmiast lub w terminie do godziny dnia mobilizacji *) mimo nieotrzymania w tej sprawie wezwania.

Dnia 20..... r.

.....
(wójt, burmistrz, prezydent miasta (imię i nazwisko))

Pouczenie

1. Niniejszy dokument w świetle ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego jest decyzją administracyjną i rodzi wszystkie skutki z tego wynikające.
2. Jeśli z jakichkolwiek przyczyn nie będzie możliwe wykonanie nałożonych w decyzji obowiązków, należy o tym niezwłocznie powiadomić organ, który tę decyzję wydał.
3. Niniejszy dokument należy chronić przed zagubieniem.
4. Utrata dokumentu (decyzji w sprawie przeznaczenia do wykonania świadczenia na rzecz obrony) nie zwalnia od obowiązku wykonania nałożonego świadczenia.
5. W razie zarządzenia mobilizacji osoba przeznaczona lub posiadacz przedmiotów są zobowiązani do wykonania świadczenia w terminie wskazanym:
 - termin „do godziny dnia mobilizacji” oznacza, że osoba przeznaczona lub posiadacz powinien do danej godziny określonego dnia mobilizacji, liczonego od dnia ogłoszenia mobilizacji lub wybuchu wojny (w drodze obwieszczeń, komunikatów radiowych, telewizyjnych lub prasowych), wykonać nałożone świadczenie
 - termin „natychmiast” oznacza, że osoba lub posiadacz powinien nie później niż w ciągu czterech godzin od powzięcia wiadomości o zarządzeniu mobilizacji przystąpić do wykonania nałożonego świadczenia.
6. Do udostępnienia – dostarczenia - oddania do używania^{*)} należy przedstawić przedmioty świadczeń o najlepszym stanie technicznym, a w odniesieniu do środków transportowych (maszyn) zapewnić pełne wyposażenie (ukompletowanie fabryczne) oraz pełny zbiornik (zbiorniki) paliwa.
7. Przedmioty świadczeń należy oddać do używania w stanie przydatnym do wykorzystania, wraz z dotyczącymi ich dokumentami.
8. Uchylenie się w czasie pokoju od wykonywania obowiązku świadczenia na rzecz obrony podlega karze aresztu do trzydziestu dni albo karze grzywny (art. 227 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej w związku z art. 10 ust.1 ustawy z dnia 28 sierpnia 1998 r. o zmianie ustawy – Kodeks wykroczeń, ustawy – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia, ustawy o ustroju kolegiów do spraw wykroczeń, ustawy – Kodeks pracy i niektórych innych ustaw – Dz. U. Nr 113, poz. 717, a w czasie mobilizacji i wojny – karze pozbawienia wolności do lat trzech (art. 242 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej).
9. Wezwany(a) do wykonania obowiązku świadczeń osobistych na rzecz obrony powinien przedstawić w jednostce organizacyjnej, na rzecz której wykonuje świadczenie, zaświadczenie o wysokości zarobków w celu otrzymania rekompensaty za utracone za ten czas wynagrodzenie.

*) Niepotrzebne skreślić.

WZÓR

PIERWSZY DZIEŃ MOBILIZACJI	
---------------------------------------	--

.....
(pieczęć organu nakładającego obowiązek świadczeń)

Uwaga: „Pierwszy dzień mobilizacji” jest dniem, od którego osoba wezwana wylicza podany niżej termin stawiennictwa lub dostarczenia.

WEZWANIE Nr

**do wykonania świadczenia osobistego – rzeczowego *)
na rzecz obrony**

.....
.....
.....
.....

Zgodnie z ostateczną decyzją nr z dnia 20..... r.
w sprawie przeznaczenia
(imię i nazwisko osoby lub nazwa podmiotu)
do wykonania świadczeń na rzecz obrony wydaną przez:.....
(nazwa organu nakładającego obowiązek wykonania świadczenia)

wzywa się do stawienia się - do wykonania świadczenia - oddania do używania wyszczególnionych poniżej przedmiotów świadczeń *) natychmiast lub w terminie do godziny dnia mobilizacji *) w:
(określić miejsce wykonania świadczenia oraz adres i nazwę jednostki organizacyjnej, na rzecz której świadczenie ma być wykonane)

Wyszczególnienie liczby przedmiotów świadczeń rzeczowych przeznaczonych do oddania w używanie

Lp.	Nazwa przedmiotu świadczeń	Liczba sztuk	Uwagi
1	2	3	4

Zwrot nastąpi w:
(określić miejsce i czas zwrotu)

Dnia 20..... r.
(wójt, burmistrz, prezydent miasta (imię i nazwisko))

*) Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie

1. Jeśli z jakichkolwiek przyczyn nie będzie możliwe wykonanie nakazanych w wezwaniu obowiązków, należy o tym niezwłocznie powiadomić organ, który to wezwanie wydał.
2. Niniejszy dokument należy chronić przed zagubieniem.
3. Utrata dokumentu (decyzji lub wezwania w sprawie wykonania świadczenia na rzecz obrony) nie zwalnia od obowiązku wykonania nałożonego świadczenia.
4. W razie zarządzenia mobilizacji osoba przeznaczona lub posiadacz przedmiotów są zobowiązani do wykonania świadczenia w terminie wskazanym:
 - termin „do godziny dnia mobilizacji” oznacza, że osoba przeznaczona lub posiadacz rzeczy powinien do danej godziny określonego dnia mobilizacji, liczonego od dnia ogłoszenia, mobilizacji (w drodze obwieszczeń, komunikatów radiowych, telewizyjnych lub prasowych), wykonać nałożone świadczenie
 - termin „natychmiast” oznacza, że osoba lub posiadacz powinien nie później niż w ciągu czterech godzin od powzięcia wiadomości o zarządzeniu mobilizacji przystąpić do wykonania nałożonego świadczenia.
5. Do udostępnienia – dostarczenia - oddania do używania^{*)} należy przedstawić przedmioty świadczeń o najlepszym stanie technicznym, a w odniesieniu do środków transportowych (maszyn) zapewnić pełne wyposażenie (ukompletowanie fabryczne) oraz pełny zbiornik (zbiorniki) paliwa.
6. Przedmioty świadczeń należy oddać do używania w stanie przydatnym do wykorzystania, wraz z dotyczącymi ich dokumentami.
7. Uchylenie się w czasie pokoju od wykonywania obowiązku świadczenia na rzecz obrony podlega karze aresztu do trzydziestu dni albo karze grzywny (art. 227 ust.1 pkt 1 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej w związku z art.10 ust.1 ustawy z dnia 28 sierpnia 1998 r. o zmianie ustawy – Kodeks wykroczeń, ustawy – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia, ustawy o ustroju kolegiów do spraw wykroczeń, ustawy – Kodeks pracy i niektórych innych ustaw – Dz. U. Nr 113, poz. 717), a w czasie mobilizacji i wojny – karze pozbawienia wolności do lat trzech (art. 242 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej).
8. Wezwany(a) do wykonania obowiązku świadczeń osobistych na rzecz obrony powinien przedstawić w jednostce organizacyjnej, na rzecz której wykonuje świadczenie, zaświadczenie o wysokości zarobków, w celu otrzymania rekompensaty za utracone za ten czas wynagrodzenie.

^{*)} Niepotrzebne skreślić.

WZÓR

.....
 (pieczęć jednostki organizacyjnej, na rzecz której
 świadczenie było wykonane (świadczeniobiorca))

ZAŚWIADCZENIE Nr**o wykonaniu świadczenia na rzecz obrony**

Zaświadczam wykonanie świadczenia osobistego - rzeczowego *) przez :

- _____

Zgodnie z ostateczną decyzją nr z dnia 20..... r.
 w sprawie przeznaczenia-nałożenia obowiązku*) do wykonania świadczeń na rzecz obrony,
 wydaną przez:

(nazwa organu nakładającego obowiązek wykonania świadczenia)

świadczeniodawca wykonał(a) obowiązek świadczenia osobistego - rzeczowego *) na rzecz

.....
 (nazwa jednostki organizacyjnej, na rzecz której świadczenie wykonano)

przez okres:
 (liczba godz. (dni))

**Wyszczególnienie liczby przedmiotów świadczeń rzeczowych, które były
 oddane do używania **)**

Lp.	Nazwa przedmiotu świadczeń	Liczba sztuk	Uwagi
1	2	3	4

..... dnia 20..... r.

.....
 (organ, na rzecz którego było wykonane świadczenie (imię i nazwisko))

*) Niepotrzebne skreślić.

***) Wypełnia się w przypadku świadczenia rzeczowego.

**WYKAZ STAWEK RYCZAŁTU
ZA UŻYWANIE PRZEDMIOTÓW ŚWIADCZEŃ RZECZOWYCH**

Lp.	Wyszczególnienie	Jednostka miary	Stawka dobową ryczałtu w złotych
1	2	3	4
I	Pojazdy samochodowe:		według stawek określonych w przepisach w sprawie warunków ustalania i zasad zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy
	1. Osobowe, motocykle, motorowery		
	2. Ciężarowe:		
	1) o ładowności do 2 ton	szt.	115,00
	2) o ładowności od 2 do 3 ton	szt.	200,00
	3) o ładowności powyżej 3 ton	szt.	290,00
	3. Pozostałe	szt.	360,00
	4. Przyczepy, naczepy	szt.	40 % stawki odpowiadającej ładowności pojazdu
II	Statki powietrzne:		
	1. Śmigłowce	szt.	6 520,00
	2. Samoloty pasażerskie:		
	1) lekkie (do 10 osób)	szt.	8 000,00
	2) pozostałe (powyżej 10 osób)	szt.	72 000,00
	3. Samoloty transportowe	szt.	36 000,00
III	Jednostki taboru pływającego o wyporności:		
	1) do 500 DWT	szt.	13 714,00
	2) powyżej 500 do 2000 DWT	szt.	27 428,00
	3) powyżej 2000 DWT	szt.	54 856,00
IV	Maszyny do robót ziemnych, budowlanych, drogowych i przeładunkowych	szt.	179,00
V	Jednostki taboru kolejowego:		
	1. Wagony towarowe	szt.	306,00
	2. Wagony osobowe	szt.	114,00
	3. Jednostki napędowe	szt.	800,00
VI	Budynki	m ²	0,90
VII	Grunty orne	ha	3,10
VIII	Budowle:	m ² pow. użytkowej	0,90
	1. Bocznice kolejowe	1 km	105,00
	2. Place składowe	ha	8,40
	3. Lotniska	ha	16,70
	4. Nabrzeża portowe	1 km	109,00
IX	Urządzenia techniczne:		
	1. Środki łączności		
	- stacje nadawcze i transmisyjne o mocy:		
	1) małej do 100W	szt.	21,30
	2) średniej powyżej 100 do 1000 W	szt.	63,40
	3) dużej powyżej 1000W	szt.	485,00
	2. Stacje obsługi pojazdów	m ² pow. użytkowej za 100 zł wartości	0,90 + 284,0 za stanowisko
	3. Inne urządzenia		0,70